



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistola Benedicti Papae XI. Vvlgo XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

fuerat. Qui cum præter schisma ecclesiæ illatum, publice doceret Iesum eiusque discipulos adeo pauperes semper fuisse, vt nihil vnquam neque in commune, neque priuatim habuissent, indictum est hoc Concilium, quo antipapam iure meritoque condemnauit, erroremque eiusdem sacræ scripturæ contrarium refutauit. *Tempore vigesimi primi schismatis*, inquit Marius capite vigesimo primo lib. de schismatibus & Concil. per Joannem XXII. *Auenione Concilium est institutum contra Petrum Corbariensem ordinis Minorum, antipapam creatum a Ludouico Bauaro. Is vero alio Concilio in Italia indicto, Joannem XXII. hæreticum declarauerat, defendens Iesum eiusque discipulos adeo pauperes fuisse, vt nihil neque in commune, neque priuatim habuissent. Id quod in prædicto Concilio Auenionensi etiam refutatum est.* Hæc ex Ioanne Mario.

CIRCA
ANNVM
CHRISTI
1327.

VITA ET EPISTOLA
BENEDICTI PAPÆ XI.
VVLGO XII.

Confule
quæ supra
dixi in Be-
nedicto X.

ANNO
CHRISTI
1334.

BENEDICTVS XI. qui nomine pristino dictus erat Iacobus Tolosanus, ex ordinis Cisterciensis cardinale, die post obitum Ioannis decimo sexto ad pontificatum euectus est, decimo tertio Kalendas Ianuarii, anno 1334. regnante Ludouico IV. imperatore. Initio sedis suæ censuras contra eundem Ludouicum Bauarum a prædecesfore latas non tantum confirmauit, verum etiam imperialem dignitatem tamquam vacantem, & ad se velut ad Christi vicarium deuolutam, eidem abstulit. Interim ne Italia externo hosti pateret, multos proceres Italiae in vrbibus quas possidebant, sedis apostolicæ vicarios creauit. Romanis per legatum persuasit, vt senatoriam dignitatem, quam diu regio nomine gesserant, suis tandem & ecclesiæ auspiciis administrarent. Sanctorum animas a peccatis suis sufficienter expiatis ante diem iudicii beatas esse, Deique clara visione frui definiuit. Vnica ordinatione sex cardinales, viros virtutibus ornatissimos, creauit. Omnibus modis regem Franciæ cum Anglo conciliare studuit; sed frustra. In rebus honestis & iustis constantissimus perstitit; bonos amore complexus, improborum voluntati & conatibus, quantum fieri potuit, repugnauit. Septem annis, tribus mensibus & septemdecim diebus pontificatu functus, obiit Auenione septimo Kalen-

das Maii, anno Domini 1342. Eius mors grauem animi dolorem omnibus infixit. Eius tempore Petrarcha lauro coronatus est.

EPISTOLA
BENEDICTI PAPÆ XI.

Definit animas sufficienter purgatas clara
Dei visione frui.

Benedictus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

BENEDICTVS Deus in donis suis, & sanctus in omnibus operibus suis, qui sacrosanctam Romanam, catholicam & apostolicam ecclesiam (quam vt vineam plantauit dextera sua, quamque vt præcipuam in ecclesiarum omnium caput erexit, & victricem, dicente Domino ad Petrum: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam* Math. 16. meam.) sua miseratione non deserit, sed per beatos apostolos suos, præcipue Petrum & Paulum, singulares eiusdem ecclesiæ defensores, pia benignitate & continua pietate custodit, quatenus eisdem rectoribus gubernata, in se stabilis maneat fundata super firmam petram, omnesque Christianæ fidei cultores illi obediant, illi pareant, illi intendant, sub illius magisterio degant, sub eius disciplina & correctione consistant.

Et paulo post: Sane dudum tempore felicitatis recordationis Ioannis vigesimi secundi prædecessoris nostri, inter nonnullos etiam theologicæ facultatis magistros, super visione animarum iustorum hominum post mortem suam, in quibus nihil erat purgabile, cum de hoc sæculo decesserunt; vel si fuerat, iam purgatum fuerat ex toto; an diuinam essentiam videant ante corporum suorum resurrectionem ac iudicium generale, & super nonnullis aliis orta materia quæstionis, ipsorum aliqui negatiuam, aliqui affirmatiuam, alii vero secundum suas imaginationes de visione diuinæ essentiæ ab animabus huiusmodi diuersa & diuersimode ostendere nitebantur, prout ex dictis & scriptis eorum noscitur apparere: super reiectis suis vero concertationibus, quas hic causa breuitatis omitterimus, quia ita ex nostris etiam determinationibus

inter se decidebant : cumque idem prædecessor noster, ad quem prædictorum determinatio pertinebat, ad decisionem concertationum huiusmodi se pararet, in suo consistorio publico tam fratribus suis sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, quam prælatis & magistris in theologia, qui multi aderant præsentés, iniungendo districtius & mandando, ut super materia de visione prædicta, quando requirerentur ab eo, deliberate vnusquisque diceret quod sentiret: tamen morte præuentus, sicut Domino placuit, perficere nequiuit. Defuncto itaque prædecessore præfato, nos diuina dignatione ad apicem summi apostolatus assumpti, diligentius attendentes, quanta ex præmissis eorum concertationibus non solutis animarum imminent pericula, quanta exinde possunt scandala suboriri, ut ipsorum varietas pereat, & veritatis soliditas innotescat, habita prius super prædictis sollicita examinatione & diligenti deliberatione cum fratribus nostris dictæ Romanæ ecclesiæ cardinalibus, de ipsorum fratrum consilio hac in perpetuum valitura constitutione, auctoritate apostolica definimus, quod secundum communem Dei ordinationem, animæ sanctorum omnium, qui de hoc mundo ante Domini nostri Iesu Christi passionem decesserunt, nec non sanctorum apostolorum, martyrum, confessorum, virginum, ut aliorum fidelium defunctorum, post sacramentum baptismi ab eis susceptum, in quibus nihil purgabile fuit quando decesserunt, nec erit quando decedent etiam in futurum, vel si tunc erit aliquid purgabile in eisdem, tamen post mortem suam purgabunt, atque animæ puerorum eodem Christi baptismo renatorum, & baptizandorum, cum fuerint baptizati, ante usum liberi arbitrii decedentium, mox post mortem suam & purgationem præfatam in illis qui purgatione huiusmodi indigebant, etiam ante resurrectionem suorum corporum & iudicium generale, post ascensionem Domini nostri Iesu Christi in cælum, fuerunt, sunt, & erunt in cælo, cælorum regno & paradiso cælesti, cum Christo sanctorum angelorum consortio aggregatæ, ac post Christi Iesu passionem & mortem viderunt & vident & videbunt diuinam essentiam immediate, se bene & clare & aperte

aperte illis ostendentem ; quodque sic videntes , eadem diuina essentia perfruuntur : nec non quod tali visione & fruitione eorum animæ qui iam decesserunt , sunt veræ beatæ, & habent vitam æternam & requiem.



ANNO CHRISTI 1339.

CONCILIVM TOLETANVM AVCTORITATE ÆGIDII TOLETANI archiepiscopi , ad reformandos mores ecclesiæ celebratum anno Domini MCCCXXXIX. tempore Benedicti papæ XI.

TITVLI CAPITVLORVM.

- | | |
|--|--|
| I. De non alienando ecclesie dominio. | ad studia theologiae & iuris canonici accedere compellatur. |
| II. Vt nullus , nisi literatus , ad clericatum promoueat. | IV. De procuratoribus episcoporum ad Concilium mittendis. |
| III. Vt ex qualibet cathedrali vel collegiata ecclesia saltem vnus ex decem clericis assumatur , qui | V. Vt rectores ecclesiarum nominum suorum parochianorum annuatim in scriptis redigant. |

P R Æ F A T I O.

Aegidius miseratione diuina archiepiscopus Toletanus, Hispaniarum primas & regni Castellæ cancellarius, venerabilibus in Christo fratribus Dei gratia episcopis, suffraganeis nostris, & aliis ciuitatis & diocesis ac prouinciæ Toletanæ praelatis, ac eorum capitulis, salutem in Christo salutis auctore.

OFFICII nostri debitum exposcit, vt sollicitudinis studium, & indefessas operationes, prout possibilitati nostræ permittitur, adhibeamus, ac cautela nostra custodiat, ne in his quæ venerabilium sunt ecclesiarum, aliquid inuastabile inualescat, quod quietem impediatur earumdem: vtque sint in ecclesia Dei viri literati, qui iura ipsius tueantur, & in eorum nitore Altissimus delectetur, ad cuius laudem & gloriam, & felicem statum ac reuelationem ecclesiarum, quæ ad præmissa pertinent, salubriter ordinentur. Igitur ad editarum constitutionum obseruationem potius quam ad earum multiplicationem summo opere intendentes, præsentibus venerabilibus in Christo fratribus nostris Petro Segobiensi, fratre Alphonso Se-

Concil. Tom. 29.

Q